

Any I.

Olot 23 de Novembre de 1899.

Núm. 30

L'OROFÍ

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOUS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse à la

Imp. de Narcís Planadévall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any ... 5'00 pessetes.

Un trimestre ... 1'50 «

Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha travallat à l'ombra pera arribar a la realació dels seus ideals. Defensor dels principis honorats que sustenta, ben clars y à la llum del sol los va exposar a la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda a Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavars diguem, enteném avuy que han de quedar à càrrec del poder central del Estat Espanyol les relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmiques d'Espanya ab los demés països, la construcció d'obras públiques de caràcter general, la resolució de totes las cuestiones y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir les regions a proporción de sa riquesa; tot ab la organització correspondent y adequada.

Però enteném que correspon al Poder regional lo règim intern de Catalunya, y que ha de constituirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa llengüestació y segons sas necessitats y san modo d'esser.

En consecuència, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que à Catalunya desempenyen càrrecs públics; volém Corts catalanas, no sols per estatutar nostre dret y lleys civils, sinó per quant se refereixi à la organització interior de nostra terra; volém que catlans si en los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's facin en ultima instància 'ls pleits y causas; volém esser àrbitres de nostra administració, fiesant ab entesa llibertat las contribucions è impostos, y votem, en fi, la facultat de poder contribuir à la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forsova presti servei tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya; aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Això es lo que volém; per això anem; a n' això arribarem à no trigar gaire.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista»)

del dia 16 de Mars de 1897.)

CARA Y CREU

¿Y qué t' creus tú, tauoca, que las moyas d' are son com las del nostre temps que ns deixavam casar de reyal ordre de nostros pares, ab lo primer carregat de diners que 'ls venia acomodar? Avuy las mosas que valen y s'estiman, no es pas que no las hi agradin las unsas, pero també volen que 'ls casadors los hi entrin pels ulls. Desenganyat; la jove que tu buscas y desitjas, no la trovarás pas sinó deixas que 'l seu fill se presenti com cal. ¡Déixal que rumbegi y que lluixeixi 'l

garbo que Den li ha donat al minyò, ja que pot ferlo, que de ganapias à casa ja 'n hi ha prou ab lo seu pare.

Obligt per questas indirectas, en Verneda girà l' cap vers sa muller, rotorsiuselli cap à la esquerra las líneas ondulants de sa molsuda gargamella, que avaus penjavau traquiles y simètricas sobre 'l llas desmayat de sa corbata. Un moment denotà seríes intencions d'enfadarse, mes totseguit, trobant això sens dubte massa incòmodo, preferí ferme cas omis y, prenent l'aire d'estúpida beatitud que li era habitual, respongué:

— Sabs que potser tens rahó, Teta?

Berga i Broda